

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عاجزي د قرآن او حديثو په رڼا کي

پوهنمل احمدعارف شهير

اسلامي تعليماتو خانگه، شرعياتو پوهنځی، هلمند پوهنتون، هلمند، افغانستان

د مسؤل بريښنالیک: a.arif5911@gmail.com

ټول لاسه سوي: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ منل سوي: ۱۴۰۵/۰۳/۳۰ خپره سوي: ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ د ثبت گڼه: LSSAJ-3-1-01 مخونه: ۲۴۹-۲۳۴

لنډيز

الله تعالی جل جلاله ته د خپل بنده لخوا تواضع کول ډېر خوښ دي، په هر مؤمن باندې دا لازمه ده چې د الله سبحانه و تعالی دې حکم ته پاملرنه وکړي، خپل ځان او نورو مسلمانانو ته په دې هکله لارښوونه وکړي، تر څو د الله جل جلاله د رحمت او مهرباني سبب وگرځي او د الهي رضا د ترلاسه کولو وسیله وگرځي، لکه څنگه چې الله جل جلاله انسانانو ته د ژوند په ټولو چارو کي لارښوونې کړي دي، همدارنگه ئې د عاجزي کولو او د تکبر څخه د ځان ساتلو په هکله هم ارشادات فرمایلي دي، د عاجزي کولو په سبب الله جل جلاله خپلو بندگانو ته په ټولنه کي عزت وړ په برخه کوي او خپله رضا وړ نصیب کوي، تکبر کول د الله جل جلاله خپله ځانگړنه ده او د بندگانو لپاره تکبر کول او عاجزي نه کول د هغه ستر ذات د ناخوښۍ سبب کیږي، د ټولني زیات وگړي د الله جل جلاله ددې امر څخه چې عاجزي ده سر غږونه کوي، چې دا کړنه د الله جل جلاله او د رسول صلی الله علیه وسلم د ناخوښي سبب گرځي، په دې مقاله کي د عاجزي کولو اهمیت د قرآن او احادیثو په رڼا کي څیړل سوی، د څیړني اهمیت په دې کي دی چې د الله جل جلاله په امر په عاجزي کولو سره انسان د دنیا او آخرت نېکمرغي ترلاسه کوي.

کلیدي کلمې: اخرت، تواضع، جنت، دنیا، کبر، دوزخ.

التواضع في ضوء القرآن والحديث

الاستاذ المساعد احمد عارف شهير

قسم التعليمات الاسلامية، كلية الشريعة، جامعة هلمند

Email: a.arif5911@gmail.com

المخلص

يحب الله تعالى التواضع من عباده، ويجب على كل مؤمن أن يلتزم بأوامر الله تعالى، وأن يهدي نفسه واخوانه المسلمين في هذا الشأن حتى يكون سببا لرحمة الله تعالى ولطفه وينال رضاه يصبح الأمر وسيلة للتخفيف فكما هدى الله تعالى البشر في جميع شؤون الحياة فقد أرشدهم أيضا الى التواضع وتجنب الكبر وبفضل التواضع يمنح الله تعالى عباده الكرامة في المجتمع ويرضيهم، والكبر صفة من صفات الله تعالى والكبر وعدم التواضع عند عباده هما من مكروه الله تعالى، وذلك لأن كثيرين في المجتمع يخالفون أمر الله تعالى وهو التواضع وهذا الفعل يغضب الله تعالى ورسوله صلى الله عليه وسلم في هذه المقالة نتناول أهمية التواضع في ضوء القرآن الكريم والسنة النبوية وتمكن أهمية هذه الدراسة في أن التواضع امتثالا لأمر الله تعالى يحقق السعادة في الدنيا والآخرة.

الكلمات المفتاحية: الآخرة، التواضع، الجنة، الدنيا، الكبرياء، الجحيم.

سريزه

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له ونشهد أن لا اله الا الله ونشهد أن محمدا عبده ورسوله وبعد:

د مؤمنانو د غوره ځانگړتياوو څخه يوه هم عاجزي او دالله سبحانه وتعالی په وړاندي خپل سر ټيټول دي او د کبر، غرور، ځان بنودني، هوا او هوس څخه ځان ساتل دي، که څوک د پيغمبر صلی الله عليه وسلم ژوند ته په څير سره کتنه وکړي دابه ورته جوته سي چي د هغه ژوند د اسلام د مبارک دين په کومو حالاتو باندي ولاړ وو مگر زمونږ ژوند په کوم حالت کي قرار لري، زه د الله سبحانه وتعالی څخه داغوښتنه کوم چي مونږ د ايمان په ښکلا سره مزین کړي، د مسلمانانو په وړاندي مو عاجز او د کفارو په وړاندي مو ثابت قدمه کړي او مونږ د خپلو نفساني غوښتنو او بدو اعمالو د شر او بدو پايلو څخه ليري وساتي د الله سبحانه وتعالی ستر ستر رحمتونه دي زمونږ په گران پيغمبر صلی الله عليه وسلم او دهغه په کورنۍ وي.

هغه ستر ذات الله سبحانه وتعالی لره دي حمد وي چي په ځمکه او اسمانونو کي عظمت او لوړ والی لري او په هر څه باندي حکمت لرونکی ذات دی، د مؤمنانو لپاره د تکبر څخه ځان ساتل يوه غوره وسيله ده چي بايد په توبه ايستلو او عاجزي کولو سره ځانونه دالله سبحانه وتعالی د عذابونو څخه وساتي، يوازينی ذات الله سبحانه وتعالی دی چي د تکبر ځانگړنه ورسره ښايي که د مخکنيو پيغمبرانو او همدارنگه د مخکنيو غوره عالمانو ژوند د تر څيړني لاندې ونيسو دي پايلي ته رسيږو چي د خپل معبود په وړاندي بايد سر ټيټي اوسو الله سبحانه وتعالی داسي فرمايلي دي: **لِّلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ**. [سورة القصص : آية 83].

ژباړه: دغه کور د آخرت [چه جنت دی] ورکوو مونږ دا دپاره د هغو کسانو چي نه لري اراده دلوپی [او تکبر] په ځمکه کي او نه فساد ظلم کوي (په خلقو) او عاقبت ښه خاتمه د پاره د پرهيزگارانو ده. همدارنگه الله سبحانه وتعالی بل ايت مبارک کي فرمايي: **[وَأَخْفِضْ جَنَّا حَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ]**. [سورة الشعراء : آية 215].

ژباړه: او ښکته کړه وزر خپل [يعني نرمي وکړه] هغه چاته چي متابعت يې کړی دی ستا له مؤمنانو نه. بل آيت مبارک کي داسی فرمايي: **[وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ]**. [سورة لقمان : آية 18]

ژباړه: او مه گرځوه مخ خپل خلقو ته (له ډېره کبره بلکه گوره دوی ته په تواضع سره) او مه تگ په ځمکه کي په ناز او نخرو! بېشکه الله نه خوښوي هره کبر کوونکی فخر کوونکی په (خلقو). همدارنگه الله سبحانه وتعالی د عاجزي کوونکي انسانان ستايلي دي او متکبرين يې غندلي دي او دهغوی لپاره ئې وعيد ذکر کړی دی اوداسي ئې فرمايلي دي: **[إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ]**. [سورة الحجرات: آية 13].

ژباړه: بيشکه چي ډير مکرم او معزز له تاسي څخه په نزد د الله ډير متقي ادب لرونکي ستاسي دي. ددې موضوع په هکله پيغمبر صلی الله عليه وسلم داسي فرمايلي دي: قال: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ ». قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً. قَالَ « إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَعَمَطُ النَّاسِ ». (النيسابوري ۱.۱، صحيح مسلم، ۱۴۲۲).

ژباړه: عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه فرمايي: نبي كريم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: هر هغه څوك چي په زړه کي ئې د يوي ذري په اندازه کبر وي جنت ته به داخل نه سي، يو کس ورڅخه وپوښتل اې د الله جل جلاله رسولو! که يو کس نوي جامي او ښايسته خپلي خوښوي داهم کبر دی، هغه صلی الله عليه وسلم وفرمايل: الله جل جلاله ښايسته دی او ښايست خوښوي، کبر د حق څخه انکار کول او خلکو ته په حقارت سره کتل دي.

د څيړني ستونزه

د مسلمانانو يو ځانگړی مسؤليت د الله جل جلاله د آوامرو په ځان عملي کول دي چي د هغو د جملې څخه يو هم تواضع کول دي زمونږ د نننۍ اسلامي ټولني يوه نه جبرانېدونکي ستونزه هغه په ځان، علم، مال، منصب باندي غرور کول دي چي يوازينی سبب د دې څيړني همدا لامل دی.

د څيړني ارزښت

دا څيړنه د اهميت له پلوه د زيات اهميت درلودونکي ده ځکه چي مونږ د خپلي افغاني ټولني زيات شمير انسانان وينو چي د اسلام د مبارک دين ددې امر څخه سرغړونه کوي او ددې څيړني په ترسره کولو سره به د دې الهي نعمت څخه برخمن سي.

د څيړني موخي

د هري کړني لپاره ځانگړي موخي وي چي زما ددې ليکني موخي په لاندې ډول دي:

۱: په اسلامي شريعت کي د عاجزي اهميت ډېر زيات دی.

۲: د الله جل جلاله په وړاندي د عاجزي گټي خورا زياتي دي.

۳: په اسلامي ټولنه باندي د عاجزي کولو تاثيرات مثبت دي.

د څيړني پوښتني

۱: ايا په اسلامي شريعت کي عاجزي کول څه حکم لري؟

۲: په ټولنه کي د عاجزي کولو گټي څه دي؟

۳: په ټولنه باندي د عاجزي کولو تاثيرات څه دي؟

د څيړني اړوند مخکنۍ څيړني

زما څېړنې ته ورته نورې څېړنې هم په عربي ژبه کې ترسره سوي دي، چې د هغو د جملې څخه يوه هم د (التواضع) تر عنوان لاندې چې د فضيلة الشيخ مسعد حسين محمد الجعلي ليکنه ده ترسره سوي ده.

دوهمه څېړنه چې زما لاسته راغلي ده هغه د (التواضع في ضوء الكتاب والسنة) ده، چې د (سليم الهاللي) لخوا ترسره سوي ده.

درېمه څېړنه د الخشوع في الصلاة حقيقته و اسبابه تر عنوان لاندې ده چې د (أبو عبدالله الخطيب) لخوا ترسره سوي ده.

څلورمه څېړنه چې د التواضع والخمول ترعنوان لاندې د ابن أبي الدنيا لخوا ترسره سوي ده. پورته څېړنې که څه هم د عاجزي اړوند دي، ولي يوه برخه يې زما د څېړنې سره سمون لري، او زما د څېړنې توپير د هغو سره د پښتو ژبې او جزئياتو اړوند دی.

مواد او کړنلاره

ياده موضوع (الله جل جلاله ته په عاجزي کولو سره انسان عزتمن کيږي) چې څېړنه ورباندې سوي ده هر حکمت او ښيگڼه ئې د آسماني دين په رڼاکي څپل سوي ده، په څېړنه کې د کتابتوني میتود څخه گټه اخيستل سوي ده، چې توصيفي او تشریحي دی او معتبر مآخذونه کارول سوي دي.

د څېړنې موندنې

د تواضع پیژندنه

عاجزي نه یوازې د دنيوي ژوند لپاره د کامیابۍ او عزت وسیله ده بلکې د الله سبحانه وتعالی د رضا او اخروي ژوند د سرلوړې سبب هم کیږي.

الف: د عاجزي لغوي پیژندنه: الْخُضُوعُ التَّوَاضُّعُ وَالتَّطَاؤُنُ خَضَعَ يَخْضَعُ خَضْعًا وَخُضُوعًا. تواضع د عاجزي په معنی ده چې د (خَضَعَ يَخْضَعُ خَضْعًا وَخُضُوعًا) څخه اخيستل سوي ده، معنا يې ځان تسليمول، غوږ نیول، سر ټیټول، امر منل او د حق په وړاندې چپ پاته کیدل. (الأفريقي).

ب: د عاجزي اصطلاحی پیژندنه: عاجزي په اصطلاح کې بې پرواکیدل، د فخر کول نه خوښیدل، د ځان په هکله د نورو خلکو څخه فضیلت نه خوښولو په معنا ده، او همدارنگه د تکبر او ځان ښودنې څخه ځان ساتل دي. (الأفريقي).

د عاجزي اړوند الفاظ

خضوع، ذلت، نرم خو، ښه کردار.

د عاجزي ډولونه

عاجزي په دوه ډولونو ویشل سوي ده:

الف: غوره او ستایل سوي عاجزي: دا ډول عاجزي هغه عاجزي ته ویل کیږی کوم چې د الله سبحانه وتعالی د بندگانو په وړاندې د بې احترامۍ او سپکاوي څخه ځان ساتل دي.

ب: ناوړه او ناخوښه عاجزي: دا هغه عاجزي ته ويل کيږي کوم چي د دنياوي اغراضو په سبب د دنيايي کس په وړاندي عاجز واوسي.

له همدې امله هوښيار سړی بايد په ټولو شرايطو کي د غندنې وړ عاجزی څخه ډډه وکړي، او بايد په ټولو اړخونو کي د ستايني وړ عاجزي غوره کړي. (الفضلاء، 1397 - 1977).

د عاجزي اهميت

د اسلام په مبارک دين کي د عاجزي لپاره ډېر زيات اهميت موجود دی چي په انسانانو باندې ځان لوړ نه گڼل، او عاجزي کول د بنده لپاره د دنيا او آخرت د لوړ والي او دخلکو سره د محبه وسيله ده، همدارنگه عاجزي کول د انسان د کمال ته رسيدو غوره او ستايل سوي لاره ده لکه څنگه چي عاجزي کوونکي انسانان الله سبحانه وتعالی لوړوي او متکبرين انسانان خوار او ذليل کوي چي د نبي عليه السلام د دې قول مصداق دي: من تواضع لله رفعه الله. (المسلسله، 1985).

څوک چي عاجزي کوي الله جل جلاله به هغوی ته سرلوړي ور په برخه کړي. (البخاري، 1379).

د عاجزي فضيلت

الله سبحانه وتعالی داسي فرمايي: [فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ]. [سورة آل عمران: آية 159].

ژباړه: نو (يوازي) په سبب د رحمت د الله (چه پرتاسو شوی دی ای محمده! تل) نرمی کوې ته دوی ته او که وای ته (ای محمده!) بدخوی سخت زړه نو هرومرو به تار په تار شوی وو (اصحاب) له چاپېره ستا څخه (ای محمده) نو عفو وکړه له دوی نه (د دوی له تجاوز نه پرتا) او مغفرت وغواړه (له الله) دوی ته (د تفصيراتو ددوی) او مشوره وکړه له دوی سره (ای محمده! په کار) امر کي نوکله دې چه ټينگه اراده وکړه (ای محمده! د يوه کار کولوته) نو توکل (اعتماد) وکړه پر الله باندې، بېشکه الله خوښوي توکل کوونکی (چه بريالی کوی يې او د رشد او صلاح لاره ورښی).

دياد آيت په تفسير کي ابن کثير رحمه الله داسي فرمايلي دي: دا د الله جل جلاله د غوره بندگانو صفات دي چي په عاجزي سره پرځمکه باندي گرځي. (الدمشقي ۱.۱، ۱۹۱۹م)

عاجزي د قرآن له نظره

د الهې کلام په رڼا کي عاجزي کول د تکبر څخه ځان ساتل دي چي په دې هکله الله جل جلاله داسي فرمايلي دي: [وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا]. [سورة الفرقان: آية 63].

ژباړه: او بندگان د رحمن هغه کسان دي چي گرځي دوی په ځمکه باندې په وړو [په تواضع] او کله چه خطاب کوي له دوی سره جاهلان ناپوهان نو وايي [ورته په ځواب کي سلام، خبره] سالمه (له گناه او ضرر څخه).

د پورتنۍ آیت مبارک څخه څرگندېږي چې د هغو کسانو لپاره کوم چې د الله رضا ئې هدف وي عاجزي کول بهتر او غوره دي.

همدارنگه بل آیت مبارک کي داسي فرمايي: [وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ]. [سورة لقمان: آية 18].

ژباړه: او مه گرځوه مخ خپل خلقو ته (له ډېره کبره بلکه گوره دوی ته په تواضع سره) او مه تگ په ځمکه کي په ناز او نخرو! بېشکه الله نه خوښوي هره کبر کوونکي فخر کوونکي په (خلقو).

دا پورتنی آیت مبارک ددې وضاحت کوي چې الله سبحانه وتعالی انسانان د تکبر څخه منع کړي دي او تواضع ته ئې هڅولي دي.

بل آیت مبارک کي الله سبحانه وتعالی فرمايي: [إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ]. [سورة الفاتحة: آية 5].

ژباړه: خاص تاته عبادت کوو او خاص له تاڅخه مرسته غواړو.

د پورتنۍ ایت په مبارک څخه په واضح ډول د عاجزي غوره والی څرگندېږي يعني مونږ بايد ديوه الله سبحانه وتعالی عبادت وکړو او هغه د ځان معبود وگرځو، مرسته او کومک ورڅخه وغواړو.

د عاجز انسان عاجزي دده سره د الله سبحانه وتعالی د محبت ښکاره ثبوت دی لکه څنگه چې الله سبحانه وتعالی فرمایلي دي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَئِيمًا ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ]. [سورة المائدة: آية 54].

ژباړه: اې هغو کسانو چه ايمان يې راوړی دی (يعنی اې مؤمنانو) هر څوک چه مرتد شو (وگرځېد) له تاسې نه له دين خپل څخه نو عنقریب به راوولی الله داسي يو قوم چه محبت کوي (الله) له هغوی سره او محبت کوي دوی له الله سره متواضع او مهربان به وی پر مؤمنانو غالب زبردست به وی پر کافرانو باندې جهاد به کوی دوی په لاره د الله کي (له پاره د ترقی ددين) او نه به وېرېږی دوی له ملامتيا دهېڅ ملامت کوونکی، دا (مذکوره صفات) فضل د الله دی ورکوی يې هغه چاته چه اراده وکړی او الله فراخ دی (فضل، رحمت، احسان دده) ښه عالم (خبردار په ټولو احوالو).

ابن کثير ددې آیت د تفسير اړوند داسي فرمایلي دي: هذه صفات المؤمنين الكامل أن يكون أحدهم متواضعاً لأخيه ووليه، متعزلاً على خصمه وعدوه. (الدمشقي أ. ا. ١، 1420هـ - 1999م).

ژباړه: دا دمؤمنانو د بشپړوونکو صفاتو د جملې څخه دي چې يو کس د خپل ورور، بادار په وړاندې عاجزه او سړتیتي وي، مگر په خپل دښمن او مخالف باندې به عزتمن وي.

عاجزي د احاديثو په رڼاکي

د عاجزي کولو په هکله چې د الله جل جلاله پيغمبر صلی الله عليه وسلم انسانان ورته هڅولي دي زیات شمیر احاديث موجود دي چې په خپل وار سره به ئې رانقل کړو: قال: عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ أَخِي بَنِي مُجَاشِعٍ قَالَ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَاتَ يَوْمٍ خَطِيبًا فَقَالَ «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي». وَسَاقَ

الْحَدِيثَ بِمِثْلِ حَدِيثِ هِشَامٍ عَنْ قَتَادَةَ وَزَادَ فِيهِ « وَإِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَتَّبِعِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ ». (النيسابوري أ.١، صحيح مسلم، ١٤٢٢).

ژباړه: عياض بن حمار چي د مجاشع ورور دی وويل: يوه ورځ رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ ته په يوه وينا کي وويل: الله سبحانه و تعالى زه امر کړی يم، چي دا حديث د قتاده د روايت په مثال دی: الله سبحانه و تعالى زه امر کړی يم چي عاجزي وکړم ترڅو يو پربل باندي هيڅ کس فخر ونکړي او نه هم يو پربل باندي ظلم وکړي. (الصغير، 1356).

کله به چي پيغمبر صلى الله عليه وسلم د صحابه کرامو سره کښيناست دهغوی سره به په عادي ځمکه کښينتی وروسته به چي کوم نا آشنا کس راغی هغه به وپوښتل چي په تاسي کي نبي عليه السلام کوم يو دی؟ دهغوی به په اشاره سره ورته وويل چي دا ناست کس دی يعني د پيغمبر صلى الله عليه وسلم منزلت او مقام ته که وگورو د هغه ناسته پاسته وگورو بيا به د هغه صلى الله عليه وسلم عاجزي راته معلومه سي. پيغمبر صلى الله عليه وسلم به د صحابه کرامو رضي الله عنهم أجمعين سره دهغوی په کورونو کي لیده کاته کول، دهغوی سره به يوځای کښينستی، دهغوی د مريض پوښتني ته به ورتلی، دهغوی په جنازه کي به ئې شرکت کوی، دهغوی په خوشحاليو کي به ئې ورسره گډون کوی، کله چي به په لارو کوڅو کي د ماشومانو سره مخامخ کیدی پرهغوی به ئې سلام اچوی او د هغوی مخ او سر به ئې مسح کول او هغوی به ئې د ځان طرف ته رابلل همدارنگه د هغوی سره به ئې خدا کول لکه څنگه چي ئې د انس بن مالک د ورور سره په خدا وويل: قال: «عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا وَكَانَ لِي أَخٌ يُقَالُ لَهُ أَبُو عُمَيْرٍ - قَالَ أَحْسَبُهُ قَالَ - كَانَ فَطِيمًا - قَالَ - فَكَانَ إِذَا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَرَأَاهُ قَالَ « أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ التُّغَيْرُ ». قَالَ فَكَانَ يَلْعَبُ بِهِ ». (النيسابوري أ.١، صحيح مسلم، ١٤٢٢).

ژباړه: د أنس رضي الله عنه څخه روايت دی چي پيغمبر صلى الله عليه وسلم د ټولو خلکو په نسبت د نيکو او غوره اخلاقو خاوند وو، أنس رضي الله عنه وايي زما ورور د ابو عمير په نوم وو کله چي نبي کریم صلى الله عليه وسلم ليدلی وو هغه وخت لا ماشوم وو او د مور د شيدو خوړلو څخه جدا سوی وو، أنس رضي الله عنه وايي: کله چي نبي کریم صلى الله عليه وسلم راغی او ابو عمير يې وليدی، هغه ته ئې وفرمايل: اي د عمير پلاره د نغير چي کوچنی بلبل وو څه وکړه؟ هغه وخت ئې د هغه بلبل سره ساتيری کاوه، يعني دپيغمبر صلى الله عليه وسلم د عاجزي بيلگه دلته يادولای سو. (آبادي، 1415 هـ).

همدارنگه د نبي عليه السلام د کورني ژوند په هکله دا روايت رانقلوم: قال: «عَنْ الْأَسْوَدِ قَالَ سَأَلْتُ عَائِشَةَ كَيْفَ كَانَ يَصْنَعُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةٍ أَهْلُهُ إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ خَرَجَ فَصَلَّى». (حنبل، مسند الإمام أحمد بن حنبل، 1420 هـ، 1999 م)

ژباړه: اَسود رضی الله عنه فرمایي ما د مؤمنانو د مور عائشي رضی الله عنها څخه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د کورني ژوند په هکله وپوښتل چي هغه د کور په چارو کي د خپل اهل سره څنگه ژوند کاوه؟ هغې رضي الله عنها راته وفرمايل: پیغمبر صلی الله علیه وسلم د کورنۍ په ټولو چارو کي مصروف وو کله به چي د جماعت وخت سو هغه به د جماعت تللو ته د کور څخه ووت.

په عاجزي سره شرف ترلاسه کول

انسان هغه وخت د زیات شرف او وقار درلودونکی گڼل کیږي چي د نارینه توب ځانگړتیاوي په ځان کي تثبیت کړي: ابوبکر الصديق رضي الله عنه هغه صحابي دی چي تر انبياء عليهم السلام وروسته د خلکو غوره شخص وو، کله چی به د خلکو په مخ کي هغه ستایل کیدی او دهغه صفت به کیدی هغه به فرمايل: ای الله جل جلاله ته زما په حال تر دوی ښه خبردار یي، او زه په خپل حال تر دوی بهتر پوهیږم، یا الله ما د دوی تر گمان چي پرماباندي یې لري خیر او بهتره کړي، دهغه څه بخښنه راته وکړي چي هغوی زما په حال نه دي خبر او هغه څه چي دوی یې زما په هکله وایي او په ماکي نه وي موجود د هغو په هکله مي مه نیسه.

همدارنگه عمر رضي الله عنه چي د مؤمنانو أمير دی کله چي به منبر ته پورته سو داسي به یې وفرمايل: ای خلکو عاجزي کوئ ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي، هغه څوک چي تواضع کوي الله به ئې عزتمن کړي.

که لږ فکر وکړو دا هرڅه چي ځيني په ځينو باندی فخر کوی یا هم په حسب اونسب باندي یا هم په منصب باندي او یا هم علم باندي دا ټول هغه څه دي چي باید مونږ د الله سبحانه وتعالی ته عاجزه واوسو، دا ټول هغه څه دي چي په دي کي د انسان هيڅ دخالت نسته بلکي دي انسان ته د ابتلا او امتحان لپاره ورکړل سوي دي لکه څنگه چی الله سبحانه وتعالی فرمايي: [لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا]. [سورة الملك: آية 2].

ژباړه: ترڅو چي تاسي وازمايي، وگوري چي ستاسي څخه کوم يو ډېر ښه عمل کوونکی دی.

د دنیا او آخرت سرلوړي په تواضع سره

عاجزي په دنیا او آخرت کي سرلوړي او عزت دی د الله سبحانه وتعالی او د انسانانو په وړاندی لکه څنگه چي پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمايي: من تواضع لله رفعه الله. (المسلسلة، 1985).

ژباړه: څوک چی د الله لپاره خپل سړ ټیټوي (عاجزي) کوي هغه به الله سبحانه وتعالی عزتمن کوي. همدارنگه بل روایت کي داسي فرمايي: قال: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَا تَقَصَّتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ ». (النيسابوري، ۱۴۲۲).

ژباړه: د ابو هريرة رضي الله عنه څخه روایت دی چي رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: هيڅکله به په صدقه ورکولو سره د انسان مال کم نه سي، نه به هم نورو انسانانو ته په عفو کولو سره د هغه په

عزت کي کمی محسوس سي، همدارنگه نه به هم يو کس ته په عاجزي کولو سره سرپټی رامنځته سي بلکي د عاجزي په سبب به الله سبحانه وتعالی عزت او وقار وړه برخه کړي. (الحجاج، 1392).

همدارنگه کبر او عجب (ځان نبودنه) کول په دنیا او آخرت کي د الله جل جلاله او انسانانو په وړاندي د سرپټی سبب کيږي.

پہ دی ہکله پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم داسی فرمایلی دی: قال: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ -
صلى الله عليه وسلم- قَالَ « لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ » . (النيسابوري أ. ۱،
صحیح مسلم، ۱۴۲۲).

ژباړه: د عبدالله ابن مسعود څخه روايت دی چي رسول الله صلى الله عليه وسلم داسي فرمايلي دي: هېڅکله به هغه څوک جنت ته داخل نه سي چي په زړه کي يې ديوي ذري په اندازه کبر هم موجود وي. (ماجه م. ۱، ۱۴۲۷ هـ - ۲۰۰۶ م.).

همدارنگه بل حدیث مبارک کي د رسول الله صلى الله عليه وسلم قول دی: قال: عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لو دعيت إلى كراع لأجبت ولو أهدني إلي كراع لقبلت). (الجعفي، صحيح البخاري، 1407 - 1987)

ژباړه: ابو هريرة رضي الله عنه وايي نبي كريم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: كه يو كس ماته د پسه د پښي هغه باريك هډوكي لپاره هم د ميلمستا دعوت او بلنه راكړي زه به ئې قبوله كړم همدارنگه كه دهمدغه هډوكي تحفه راته راكړي هم ئې قبولم، دلته د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د عاجزي يوه ښكاره ښلگه ده.

بل روايت دى: قال: عن أنس قال : كانت ناقة لرسول الله صلى الله عليه و سلم تسمى العضباء وكانت لا تسبق فجاء أعرابي على قعود له فسبقها فاشتد ذلك على المسلمين وقالوا سبقت العضباء فقال رسول الله صلى الله عليه و سلم (إن حقا على الله أن لا يرفع شيئا من الدنيا إلا وضعه). (الجعفي, صحيح البخارى, 1407 - 1987).

ژباړه: د انس رضي الله عنه څخه روايت دی چي پيغمبر صلى الله عليه وسلم يوه اوښه درلودل چي د هغې نوم (العضاء) وو ددې اوښې څخه هيڅ وخت بل څوک نه وو مخکي سوی يعني د تگ په حالت کي، بيا يو اعرابي راغی چي په خپل اوښ باندي ناست وو او د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د اوښې څخه مخکي سو، دا کړنه د پيغمبر صلى الله عليه وسلم په ملگرو باندي سخته تمامه سوه او په غوسه سوه چي څنگه د نبي عليه السلام څخه مخکي سوی دی، نبي عليه السلام ورته وفرمايل: په دې دنيا کی هيڅ شی نه پورته کوي مگر داچي را غورځوي یی.

داهم د رسول الله صلى الله عليه وسلم حديث مبارك: قال: عن أبي هريرة رضي الله عنه : عن النبي صلى الله عليه وسلم قال (ما بعث الله نبيا إلا رعى الغنم) . فقال أصحابه وأنت ؟ فقال (نعم كنت أرعاها على قراريط لأهل مكة) . (الجعفي، صحيح البخاري، 1407 - 1987).

ژباړه: د ابوهریره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: هېڅ داسې نبي نه دی رالېږل سوی چې هغه دی د پسونو شپني نه وي کړي، بیا د پیغمبر صلی الله علیه وسلم ملگرو ورته وفرمایل: اوته؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ما د څو پیسو په عوض د مکي دخلکو پالنه کوله.

همدارنگه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د عاجزي بل مثال: قال: «عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- كَانَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعَنَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ. قَالَ وَقَالَ «إِذَا سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدَكُمْ فَلْيُمِطْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَاكُلْهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ». وَأَمَرًا أَنْ نَسَلَتْ الْقَصْعَةَ قَالَ «فِيكُمْ لَا تَذَرُونَ فِي أَيِّ طَعَامِكُمُ الْبُرْكَهَ». (النيسابوري ۱.۱.۱، صحيح مسلم، ۱۴۲۲).

ژباړه: د انس رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم چې به کله ډوډۍ خوړل خپلي گوتي مبارکاني به ئې پاکولي (ختلي) بياي وفرمایل چې مونږ ته فرمايل سوي دي: کله چې تاسي ډوډۍ خوړئ او د ډوډۍ خوړلو په وخت کې ستاسو څخه يوه گوله ولوړي نو تاسي د هغه څخه مضر شيان لري کړئ او شيطان ته ئې مه پرېږدئ ځکه تاسو ته معلومات نسته چې د ډوډۍ په کومه برخه کي برکت دی يعني د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د عاجزي يوه بله نمونه ده چې مونږ بايد ورته پاملرنه وکړو. (البخاري ع. ۱.۱).

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم ددې قدسي حديث مبارک څخه يادونه کوم: قال: عن أبي هريرة - قال هناد - قال قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم- « قال الله عز وجل الكبرياء ردائي والعظمة إزاري فمن نازعني واحدا منهما قذفته في النار ». (السجستاني)

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې هناد وويل: رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: الله سبحانه وتعالی فرمايي: لويي او عظمت زما لباس دی که ددې دواړو په هکله څوک زما سره ځان يو شان کړي زه به ئې په ورځ د محشر د اور سزا ورکړم.

په ورځ د محشر به متکبرين په ډېر بد، ذليل او سپک حالت کي راحشر کړل سی لکه څنگه چې په دې هکله پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: قال: «عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- : يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ أَمْثَالَ الذَّرِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي صُورِ الرِّجَالِ ، يَغْشَاهُمُ الذُّلُّ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ، يُسَاقُونَ إِلَى سِجْنٍ مِنْ جَهَنَّمَ يُسَمَّى يُولَسَ ، تَعْلُوهُمْ نَارُ الْأَنْيَارِ يُسْقَوْنَ مِنْ عَصَاةٍ أَهْلِ النَّارِ طِينَةَ الْخَبَالِ». (الترمذي، محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي)

ژباړه: عمرو ابن شعيب د خپل پلار څخه روایت کړي دي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: د محشر په ورځ به متکبرين انسانان د لمر وړانگو ته ورته د انسانانو په شکل وي، د هر طرف څخه به په ذلت او سرخوړي کي وي، هغوی ته به د جهنم څخه گرمي او سوځونکي اوبه ورکول کيږي، د اور سزا به د هغوی تر سرونو لوړه وي، همدارنگه هغوی ته به د نورو دوږځيانو د بدنونو هغه چټلي ويني او ژړي اوبه ورکول کيږي.

هغه کسان چي په دنيا کي د الله سبحانه وتعالی بندگانو ته په حقارت سره گوري او د دې متکبر انسان په سترگو کي کوچني معلوميري هغوی به په ورځ د محشر د کوچني ميريانو په خير راحت کړل سي او شکلونه به ئې د ماشومانو وي دوی به د انسانانو ترپښو لاندي کيږي دوی ته به ددې ناوړه عمل سزاء ورکول کيږي.

که چيري انسان خپل حقيقت ته پاملرنه وکړي چي د څنگه چتلو اوبو څخه چي مني دي پيداسوی دی کله چي د انسان څخه مني خارج سي هغه باندي غسل کول لازميږي، په داسي حال کي د انسان لپاره کبر او غرور هيڅ گټه نلري. (الترمذي ت. ۱، ۱۳۸۳ هـ - ۱۹۶۳ م).

د مؤمنانو لپاره د عاجزي غوره والی

الف: عاجزي د الله سره د محبت سبب کيږي: په دې هکله الله سبحانه وتعالی داسي فرمايلي دي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ]. [سورة المائدة: آية ۵۴]

ژباړه: اي هغو کسانو چه ايمان يې راوړی دی (يعنی اي مؤمنانو) هر څوک چه مرتد شو (وگرځېد) له تاسې نه له دين خپل څخه نو عنقریب به راوولی الله داسي يو قوم چه محبت کوي (الله) له هغوی سره او محبت کوي دوی له الله سره متواضع او مهربان به وی پر مؤمنانو غالب زبردست به وی پر کافرانو باندي جهاد به کوی دوی په لاره د الله کي (له پاره د ترقی ددين) او نه به وېرېږی دوی له ملامتيا دهېڅ ملامت کوونکی، دا (مذکوره صفات) فضل د الله دی ورکوی يې هغه چاته چه اراده وکړی او الله فراخ دی (فضل، رحمت، احسان دده) ښه عالم (خبردار په ټولو احوالو).

باء: بل آيت مبارک کي فرمايي: [مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا]. [سورة الفتح: آية ۲۹].

ژباړه: محمد رسول او راليگل شوی د الله دی (په حق سره). او هغه کسان چي له ده سره دي سخت دي از روی مقابله او مجاهده پر کافرانو باندي مهربانان او زړه سواندي دي پخپلو منځو کي ويني به ته هغوی، رکوع کوونکی او سجده کوونکوی، غواړي دوی پدي عبادت سره، فضل له الله تعالی نه، او غواړي رضامندي دهغه. ښي د دين داري او دوی ثابتي دي په مخو نو ددوی کي له اثر د سجدو نه يعني هغه انوار چي په اوداسه، نمانځه او سجدي سره په وجود دښه کي پيدا کيږي هغه نورانيت د دوی په وجودونو کي له ورايه بريښي. دا اوصاف هغه اوصاف دي، چي مثالونه يي په توراۃ کي بيان شوی، او دا اوصاف دی په مثالونه يي په انجيل کي بيان شوی. لکه هغه کښت چي را وباسي ځانگي خپلي بيابي ملاخپله ټينگه کړی، بيا کلکه او پرېه شي دغه ځانگه بيا ودريري دغه کښت له ضعيفی او نرمی.

نه په پنډیو او بیخونو خپلو باندې پداسې حال کې چې قوت د ددې کښت په تعجب کې اچوي بزگران، دا قوت ددې لپاره دی چې په قهر راولي کفار، وعده کړي ده الله تعالی له هغو کسانو سره چې ایمان یې راوړی او عملونه نیک یې کړي دي دوی لږه د ښښې او دا جر ډیر لوی، چې (جنت، لقا او رضا د الله تعالی ده).

جیم: جنة د عاجزه انسانانو دی: الله سبحانه وتعالى فرمایلي دي چې جنت د عاجزه انسانانو ځای دی: [تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ]. [سورة القصص: آية 83].

ژباړه: دغه کور د آخرت [چه جنت دی] ورکړو مونږ دا دپاره د هغو کسانو چې نه لري اراده دلویۍ [او تکبر] په ځمکه کې او نه فساد ظلم کوي (په خلقو) او عاقبت ښه خاتمه د پاره د پرهیزگارانو ده.

ډال: عاجزي د نرمۍ وسیله ده: حدثنا أنس بن مالك قال: كانت الأمة من إماء أهل المدينة لتأخذ بيد رسول الله صلى الله عليه وسلم فتطلق به حيث شاءت [ش (الأمة) المرأة المملوكة]. (لتأخذ بيده) أي تطلب مساعدته فيلبى طلبها وينقاد لها وليس المراد مسك يده. (فتتطلق به) تذهب ويذهب معها إذا احتاجت مساعدتها للذهاب. (حيث شاءت) أي موضع من مواضع المدينة يكون قضاء حاجتها فيه. [الجعفي، صحيح البخاري، 1407 - 1987]

ژباړه: أنس بن مالك رضي الله عنه وايي: د مدینې منورې په ښار کې یوه وینځه وه چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې د هغه لاس نیولی وو په دې معنی نه دی چې د هغه لاس یې په خپل لاس کې نیولی وو بلکې د هغه سره یې تړون کړی وو، هغه ورته وفرمایل ولاړه سه هر چیرې چې دي ضرورت او حاجه وو هغه به درته پوره کړي.

په پورتنۍ روایت کې د عاجزي په هکله ویلای سو چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم دا نرمي ددې وضاحت کوي چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم مقام او منزلت د یوې ښځې په وړاندې څومره د نرمۍ سره مل وو، انسانانو ته په کار ده چې د خپل پیغمبر صلی الله علیه وسلم په څیر د نرم خوۍ او عادت درلودونکي و اوسي، همدا د عاجزي یوه غوره بیلگه ده همدا د مسلمانانو هغه اصلي حقیقت دی.

عاجزي د علماؤ له نظره

الف: وقال عروة بن الزبير رضي الله عنهما: رأيت عمر بن الخطاب رضي الله عنه على عاتقه قرية ماء، فقلت: يا أمير المؤمنين: لا ينبغي لك هذا. فقال: لما أتاني الوفود سامعين مطيعين، دخلت نفسي نخوة، فأردت أن أكسرها. (نستعين، 1393 - 1973)

ژباړه: د عروې بن الزبير رضي الله عنهما څخه روایت دی چې کله مې عمر بن الخطاب رضي الله عنه یوه ورځ ولیدی چې پر اوږو یې د اوبو انتقالولو لوبښی (ژی) انتقالوی، ما ورته وویل ای امیر المؤمنین ستاسو سره دا کړنه نه ښایي، هغه راته وفرمایل کله چې وفد (پلاوی) راغلی وو د هغوی څخه مې

واوريدل چي د اطاعت خبره ئې کول، زما سره غرور پيداسو، د همدې غرور د له منځه وړلو په سبب دا کړنه ترسره کوم ترڅو دا غرور مې مات سي.

ب: د مطرف بن عبدالله په هکله ئې داسي فرمايلي دي: (ما مدحني أحد قط الا تصاغرت الي نفسي). (الفرج، 1399 - 1979).

ژباړه: د مطرف بن عبدالله په هکله داسي راغلي دي چي (هرکله چي زما ستاينه بل کس کړي ده زه د ځان سره د ذلت احساس کوم).

ج: قال قتادة: من أعطي مالا أو جمالا أو ثيابا أو علما؛ ثم لم يتواضع فيه كان عليه وبالاً يوم القيامة. (والخمول، 1409 - 1989)

ژباړه: د قتاده رضي الله عنه قول داسي دی چي کله يو انسان ته ښايست، جامي او علم ورکړل سوی وي او په هغه سره عاجزي ونکړي د قيامت په ورځ به دده پر او ږو باروي.

همدارنگه د نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه بل حديث مبارک رانقل سوی دی، قال: عن عبد الله بن أبي أمامة الحارثي عن أبيه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (البذاذة من الأيمان). (ماجه) ژباړه: عبدالله بن أبي أمامة الحارثي د خپل پلار څخه رايت کوي چي رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: (عاجزي ايمان دی) يعني بذاذة عاجزي ته ويل کيږي.

د: قال أبو حاتم رضي الله عنه: التواضع يرفع المرء قدراً، ويعظم له خطراً، ويزيده نبلاً. (الفضلاء، 1397 - 1977).

ژباړه: أبو حاتم رضي الله عنه فرمايلي دي: عاجزي د انسان مقام، اهمیت او شرافت لوړوي.

بحث او مناقشه

داچي زما د موضوع عنوان عاجزي د قرآن او حديثو په رڼا کي دی د قرآني آيتونو، نبوي احاديثو او علماء کرامو اقوالو په رڼا کي ټوليزه څيړنه ده، که څه هم په نورو ژبو او کتابونو کي په انفرادي توگه بحث ورباندي سوی دی، همدارنگه ددې زمانې علماء کرامو ورباندي په عربي ژبه بحث کړی دی چي يوازينی توپير ئې په پښتو ژبه باندي څيړنه کول دي.

عاجزي نه يوازي داچي د الله سبحانه وتعالی د خوښی سبب کيږي بلکه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د ارشاداتو پرځای کول هم پکښي راځي، همدارنگه نه يوازي داچي د آخرت ښيگڼه پکښي نغښتي ده بلکه د دنيا او آخرت د کاميابی وسيله ده او هم په دنيا کي د لوړوالي او عزت نښه ده، په عاجزي کولو سره د انسان د عزت زياتوالی رامنځته کيږي الهي آوامرو ته غاړه اېښودل دي او هم په دنيا او آخرت کي اجر وونه او مکافات ترلاسه کول دی، په ټولنه کي په زيات درنښت او وقار سره ژوند کول دي چي د انساني ټولني لپاره د همدې عاجزي کول د ټولني د جوړوالي سبب دی، د اسلامي ټولني اصول هم دادي چي په کومه ټولنه کي غواړو عزت ترلاسه کړو بايد د الله په وړاندي خپل سر ټيټ وساتو، د ديني لارښوونو کړني ترسره کول د هر مؤمن بنده مسئوليت دی ترڅو له يوې خوا د الله جل جلاله رضا ترلاسه

کړي له بلي خوا د اجر او ثواب مستحق سي، د نورو هغو څېړنو سره ددې څېړنې توپیر دادی چې دا څېړنه په خورا ساده او آسانه لهجه باندې ترسره سوي ده، همدارنگه ددې څېړنې نوبت په دې کي دی چې داسي روانه پښتو لیکنه نه تر سترگو کيږي.

پایله

د څېړنې په پای کي زه د بحث هغه لنډې پایلې ذکر کوم، چې د لیکنې په جریان کي ورته رسیدلی یم، یوازي د الله سبحانه وتعالی لور ته متوجه کیدل او د هغه رضایت ترلاسه کول د عاجزي په سبب ممکنه ده، په اسلامي شریعت کي د عاجزي لپاره ځانگړی او د قدر وړ مقام دی چې باید انسانان ورته متوجه سي، همدارنگه د عاجزي په سبب د انسانانو ترمنځ د ورور ولی او باور رامنځته کیدو لار هوارېږي چې دا هم د آخروي او دنیوي خوشحالی سبب کيږي، د عاجزي د مهمو گټو څخه یو شمیر ئې په دنیا او آخرت کي د کامیابي ترلاسه کیدلو سبب کيږي چې په روزمره ژوند کي ئې مونږ لیدلای سو، په عاجزي کولو سره ټولنه مثبت لور ته ځي، د ټولني ناخوالو ته په کتلو سره ویلای سو چې یوازينی حل لاره ئې په عاجزي کولو سره تر لاسه کیدلای سي زموږ د ټولنو د ستونزو حل د همدې لاري ممکن دی تر څو د الله جل جلاله طرفته متوجه سو او د هغه ستر ذات رضا ترلاسه کړو.

وړاندیزونه

- هره څېړنه ځانگړې وړاندیزونه لري، زموږ د څېړنې وړاندیزونه په لاندې ډول سره دي:
- ۱- څېړونکي او علماء کرام باید د تواضع په هکله زیاته پاملرمه وکړي، ځکه چې د همدې لاري د دنیا او آخرت ستونزي حل کيږي.
 - ۲- عاجزي د قرآن او حدیثو په رڼاکي، څېړونکي باید زیاتي لیکنې وکړي ترڅو د ټولني شته ستونزو ته حل لاره موندل سوي وي.
 - ۳- هیڅ مسلمان ته نه ښایي د الله جل جلاله په وړاندې کبر وکړي.
 - ۴- که څوک غواړي چې د عاجزي په هکله معلومات ترلاسه کړي باید قرآن کریم او نبوي احادیثو ته مراجعه وکړي.
 - ۵- د هر انسان لپاره ضروري ده چې د عاجزي په جامه باندې ځان ملبس کړي.

اخځلیکونه

القرآن الکريم

- ۱: آبادي، م. أ. (1415 هـ). *عون المعبود شرح سنن أبي داود* (۱۴ ټوک). بيروت: دار الكتب العلمية.
- ۲: الأفرقي، ا. م. (نیت نشت). *لسان العرب* (۱۵ ټوک). بيروت، دار صادر.
- ۳: البخاري، ع. ا. (نیت نشت). *أبو محمد محمود بن أحمد بن موسى بن أحمد بن حسين الغيثابي الحنفی بدر الدين العینی* (۲۵ ټوک). بيروت: دار إحياء التراث العربي.

- ۴: البخاري، ف. ا. (1379). أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي (۱۳ ټوک). بيروت: دار المعرفة.
- ۵: الترمذي، ا. ا. (نيټه نشته). محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي (۵ ټوک). بيروت: دار احياء التراث العربي.
- ۶: الترمذي، ر. ا. (1383 هـ - 1963 م). أبو العلا محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم المباركفوري (۱۰ ټوک). المدينة المنورة: المكتبة السلفية.
- ۷: البخاري، م. ب. (1407 - 1987). صحيح البخاري (۶ ټوک). بيروت: دار ابن كثير اليمامة.
- ۸: النووي، ا. ش. (1392). أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (۱۸ ټوک). بيروت: دار إحياء التراث العربي.
- ۹: الدمشقي، أ. ا. (1420 هـ - 1999 م). تفسير القرآن العظيم (۸ ټوک). موقع مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف.
- ۱۰: الدمشقي، ا. ا. (۱۹۱۹ م). تفسير القرآن العظيم (۸ ټوک). دار الطيبة للنشر والتوزيع.
- ۱۱: السجستاني، أ. د. (نيټه نشته). سنن أبي داود (۴ ټوک). بيروت: دار الكتاب العربي.
- ۱۲: الصغير، ف. ا. (1356). زين الدين محمد المدعو بعبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي بن زين العابدين (۶ ټوک). مصر: المكتبة التجارية الكبرى.
- ۱۳: الفرج، ع. ا. (1399 - 1979). صفة الصفوة (۴ ټوک). بيروت: دار المعرفة.
- ۱۴: الفضلاء، ر. ا. (1397 - 1977). محمد بن حبان البستي أبو حاتم (۱ ټوک). بيروت: دارالكتب العلمية.
- ۱۵: المسلسلة، ا. ف. (1985). أبي الفيض محمد ياسين بن محمد عيسى الفاداني المكي (۱ ټوک). دمشق: دار البصائر.
- ۱۶: النيسابوري، أ. ا. (۱۴۲۲). صحيح مسلم (8 ټوک). بيروت: دار الجيل بيروت + دار الأفاق الجديدة.
- ۱۷: حاتم، م. ب. (1397 - 1977). روضة العقلاء ونزهة الفضلاء (۱ ټوک). بيروت: دارالكتب العلمية.
- ۱۸: حنبل، أ. ب. (1420 هـ، 1999 م). مسند الإمام أحمد بن حنبل. موقع الإسلام: مؤسسة الرسالة.
- ۱۹: ماجه، س. ا. (نيټه نشته). محمد بن يزيد أبو عبد الله القزويني (۲ ټوک). بيروت: دار الفكر.
- ۲۰: ماجه، م. ا. (1427 هـ - 2006 م). محمد بن علي بن آدم بن موسى (۴ ټوک). المملكة العربية السعودية: دار المغني، الرياض.
- ۲۱: ابن ماجه، مغلاطي بن قليج بن عبد الله البكجري المصري الحكري الحنفي، أبو عبد الله، علاء الدين، (1419 هـ - 1999 م)، شرح سنن ابن ماجه، مكتبة نزار مصطفى الباز.
- ۲۲: السيوطي، عبد الرحمن ابن أبي بكر أبو الفضل السيوطي، (1406 - 1986). شرح السيوطي لسنن النسائي، مكتب المطبوعات الإسلامية.

- ۲۳: القرطبي، أبو الحسن علي بن خلف بن عبد الملك بن بطلال البكري القرطبي، (1423هـ - 2003م). شرح صحيح البخاري - لابن بطلال، مكتبة الرشد - السعودية.
- ۲۴: الطحاوي، أبو جعفر أحمد بن محمد بن سلامة الطحاوي، (1408هـ - 1987م). شرح مشكل الآثار، مكان النشر لبنان.
- ۲۵: ابن الجوزي، أبو الفرج عبد الرحمن ابن الجوزي، (1418هـ - 1997م). كشف المشكل من حديث الصحيحين، دار الوطن - الرياض.
- ۲۶: المباركفوري، أبو الحسن عبيد الله بن محمد عبد السلام بن خان محمد بن أمان الله بن حسام الدين الرحماني، (1404 هـ ، 1984 م). مرعاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح، إدارة البحوث العلمية والدعوة والإفتاء.
- ۲۷: البغوي، الحسين بن مسعود البغوي، (1403هـ - 1983م). شرح السنة - للإمام البغوي، المكتب الإسلامي - دمشق.
- ۲۸: نستعين، م. ا. (1393 - 1973). مدارج السالكين (۳ ټوك). بيروت: دارالكتاب العربي.
- ۲۹: والخمول، ا. (1409 - 1989). التواضع والخمول - ابن أبي الدنيا (۱ ټوك). بيروت: دار الكتب العلمية.
- ۳۰: السندي، نور الدين بن عبد الهادي أبو الحسن السندي، (1406 - 1986). حاشية السندي على النسائي، مكتب المطبوعات الإسلامية.

Islamic Emirate of Afghanistan

Ministry of Higher Education

Helmand University

Leed Social Science Academic Journal

Volume:3

Issue: 1

Year:1405